

Sygn. akt VII Ka 1057/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Leszek Wojgienica

Sędziowie: SSO Karol Radaszkiewicz

SSO Zbigniew Paturalski (spr.)

Protokolant: sekr. sąd. Elżbieta Łotowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Radosława Smoktunowicza del. do Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 20 lutego 2014 r.

sprawy S. K.

oskarżonego o przestępstwo z art. 178a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Mrągowie

z dnia 13 sierpnia 2013 r. sygn. akt VI K 296/13

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że w miejsce kary ograniczenia wolności na podstawie art. 178a § 1 kk orzeka wobec oskarżonego S. K. karę 100 (sto) stawek dziennych grzywny o wysokości jednej stawki w kwocie 20 (dwadzieścia) złotych, zaś okres orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych łagodzi do 2 (dwóch) lat.

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy.

III. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

VII Ka 1057/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Mrągowie w Zamiejscowym Wydziale Karnym z siedzibą w Biskupcu z dnia 13.08.2013 r. w sprawie o sygn. akt VI K 296/13 oskarżony S. K. został uznany za winnego tego, że w dniu 1.05.2013 r. w R. gmina B. kierował samochodem osobowym marki H. (...) nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości 1,28 ‰ alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. czynu z art. 178a § 1 kk i za to na mocy tego przepisu wymierzono mu karę 8 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania miesięcznie 30 godzin nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny. Jednocześnie orzeczono wobec oskarżonego środki karne: z mocy art. 42 § 2 kk zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat, w oparciu o art. 49 § 2 kk świadczenie pieniężne w kwocie 200 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Wyrok ten w części dotyczącej kary zaskarżył oskarżony podnosząc, że z racji zamieszkiwania w małej wsi pozbawionej komunikacji publicznej, praktycznie nie miałby możliwości dotarcia do odległych o kilkanaście kilometrów B. lub B., gdzie z reguły są wykonywane kary ograniczenia wolności. Podniósł również, że zarówno kara, jak i zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych wymierzono mu w granicach średniego ustawowego zagrożenia. Mając natomiast na uwadze wskazane przez Sąd Rejonowy w uzasadnieniu wyroku okoliczności łagodzące, to wymierzone mu w I instancji kara i środek karny mają cechy rażącej surowości. W związku z tym oskarżony wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie kary ograniczenia wolności oraz zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w wymiarze zbliżonym do dolnego ustawowego zagrożenia. Na rozprawie odwoławczej oskarżony zmodyfikował częściowo swoją apelację wnosząc o wymierzenie w miejsce kary ograniczenia wolności, karę grzywny.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna. Ma rację oskarżony dowodząc, że wykonywanie kary ograniczenia wolności w jego przypadku wiązałyby się najprawdopodobniej z przyjazdem do B. lub B., co byłoby bardzo utrudnione. Mieszka on bowiem w małej wsi odległej o kilkanaście kilometrów od tych miejscowości, a obecnie nie dociera do L. jakkolwiek komunikacja. Realnie rzecz biorąc pozostałoby zatem oskarżonemu dojeżdżanie rowerem na miejsce wykonywania kary ograniczenia wolności. Przy uwzględnieniu nadto, że oskarżony pracuje, aczkolwiek dorywczo, to wywiązanie się przez niego z kary ograniczenia wolności w postaci pracy na cele publiczne, byłoby wyjątkowo skomplikowane, a niekiedy niemożliwe. W realiach tej sprawy uznać zatem trzeba, że orzeczona wobec S. K. kara ograniczenia wolności ma cechy rażącej surowości. W związku z tym w oparciu o art. 437 § 2 kpk zaskarżony wyrok w części dotyczącej kary należało zmienić i w miejsce kary ograniczenia wolności orzec karę łagodniejszego rodzaju, tj. grzywnę. Podzielając przy tym wskazane przez Sąd Rejonowy w uzasadnieniu wyroku okoliczności wpływające na wymiar kary, za adekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu, należało uznać karę grzywny w wymiarze 100 dziennych stawek o wysokości jednej stawki w kwocie 20 zł.

Także orzeczony zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych należy ocenić jako rażąco surowy. Z prawidłowo przytoczonych okoliczności dotyczących stopnia winy i społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego występkę, Sąd Rejonowy nie wyciągnął jednak prawidłowego wniosku co do okresu obowiązywania tego środka karnego. Dotychczasowa niekaralność S. K., przyznanie się przez niego do winy, wyrażona skrucha i żal, są przecież okolicznościami łagodzącymi wymiar kary lub środka karnego. W tej sytuacji stwierdzony u oskarżonego stan nietrzeźwości przekraczający ponad dwukrotnie minimalny ustawowy próg, nie może być na tyle istotną okolicznością obciążającą, która by uzasadniła orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 5 lat, a więc w połowie ustawowego zagrożenia. Uwzględnić przy tym trzeba również to, iż oskarżony jechał wówczas samochodem przed północą, bardzo mało uczęszczaną szosą, przez co nie stwarzał duże zagrożenia dla innych potencjalnych użytkowników tej drogi publicznej.

W związku z tym zaskarżony wyrok również w zakresie środka karnego w oparciu o art. 437 § 2 kpk należało zmienić i złagodzić zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych do 2 lat.

Oskarżony nie posiada większego majątku, uzyskuje nieduże dochody z dorywczych prac i dlatego na podstawie art. 624 § 1 kpk został on zwolniony od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.